

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie M. R.

oskarżonego o popełnienie czynów określonych w art. 212§1 k.k. i w art. 212§2 k.k., w przedmiocie rozpoznania wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (art. 37 k.p.k.),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę M. R. oskarżonego o popełnienie czynów określonych w art. 212 § 1 k.k. i w art. 212 § 2 k.k. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł..

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy M. R. oskarżonego - prywatnym aktem oskarżenia wniesionym przez pełnomocnika P. W. R. - o popełnienie czynów zabronionych określonych w art. 212§1 k.k. i art. 212§2 k.k. innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości jest zasadny. W sytuacji gdy pokrzywdzony w tej sprawie, w którego imieniu został skierowany do wskazanego na wstępie rozważań Sądu, prywatny akt oskarżenia przeciwko M. R. o popełnienie czynów o charakterze zniesławienia, pełni funkcję Wiceprezesa Sądu Okręgowego w W.- uprawnionego do sprawowania nadzoru administracyjnego na działalnością administracyjną sądów rejonowych

działających w tym okręgu sądowym, co wskazano we wniosku, to należało uznać, że spełniona jest zasadnicza przesłanka zastosowania instytucji wskazanej w art. 37 k.p.k., jaką jest kształtowanie społecznego przekonania o bezstronności organów wymiaru sprawiedliwości. W tym kontekście Sąd Najwyższy podziela pogląd, że przepis art. 37 k.p.k. statuując wyjątek od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd miejsca popełnienia czynu zabronionego, ma na uwadze sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania, lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lipca 1995 r., OSNKW 1995, z 9-10, poz. 68).

Nie podważając bezstronności sędziów orzekających w sądzie pierwszo - instancyjnym, należało - z uwagi na potrzebę zachowania powszechnego przekonania o obiektywnym rozpoznaniu tej sprawy - przekazać ją do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu spoza apelacji (...), mając nadto na uwadze fakt pełnienia przez pokrzywdzonego funkcji Sędziego Sądu Apelacyjnego w (...). Uznając wniosek za zasadny, Sąd Najwyższy wskazał sąd równorzędny dogodnie skomunikowany z W..

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.